

سوورەدی ئەنبیا ۱۱۲ ئایەتە

سوورەدی ئەنبیا لە مەككە ھاتۆتە خواری و بە (بسم‌الله) وە ۱۱۲ ئایەتە.

بە ناوی خوای بەخشەر و دل‌لاوین.

زەمانی لی‌پرسینەوہ نیزیك بۆتەوہ، بەلام ئەوان لە غەفلەتدان و رووسورپنەرن ﴿۱﴾ ھەر ئامۆژگاریكی تازەیان لە پەرورینەریانەوہ بۆ بۆ، گوئی بۆ رادەگرن (بە خەیاڵ) دەیبیسن و كالتەمی پێ دەكەن ﴿۲﴾ دل‌بەتال و خافلن، ئەوانەیش وا ناھەقییان كرد، بە سرتەسرت وتیان ئاخۆ ئەمیشە مرۆیەك وەكوو خۆتان نییە؟ دەی چۆن ئیوہ بە جادوو دەسخەرۆ دەبن و فریو دەخۆن لە حالێكدا بە چاوی خۆتان زەق دەیبیسن ﴿۳﴾ (بەلام پیغەمبەر) فەرمووی: پەرورینەری من ھەموو قسەییەك چ لە ئاسمان و چ لە زەوی بۆ، ئەیزانی، ھەر ئەویشە زۆر ژنەوا و زانا ﴿۴﴾ ئەوانە وتیان: نا (ئەوہی محەمەد ھیناویەتی لە خواوە نییە) بەلكوو خەوی ھاشەوپاشیە، بەلكوو بە درۆ ئەوانەمی بە دەم خواوە ھەلبەستووہ؛ بەلكوو ئەو ھەستیاریكە! (ئەگەر راست دەلی) جا با نیشانە (كشگیری) یەك بۆ ئیمە بینن، ھەر وەكوو پیغەمبەرائی پیشین كە (بە كشگیریەوہ) نیردراون ﴿۵﴾ ھەموو (خەلكی) ئاوەدانی گەلی كە بەر لە مانیش لە ناومان بردن، پروایان (بە نیشانە كانمان) نەھینا، جا ئایا ئەمانە برۆا دینن؟! ﴿۶﴾ ئەو میترانەمی وا بەر لە تویش پامانسپاردوون ھەر وەكوو تو تیمان گەیاندوون و وەلام و پەيام و راسپیریمان بۆ ناردوون، جا ئەگەر نازانن لەوانەمی وا ختوی كتیبن پیرسن ﴿۷﴾ ھیچ لەشی وامان پێ نەدان كە ھیچ نەخۆن و نەخۆنەوہ و نەمرن و تەمەنیان نەبپیتەوہ ﴿۸﴾ لە پاشان بە بەلینیک كە بەوانمان دابوو، راست بردمانە سەر، جا ئەوانە و ھەر كەس كە ویستمان (لە دوژمنانیان) رزگارمان كردن، زۆر خوازانیشمان تیا برد ﴿۹﴾ بە ھەقیقەت كتیبیکمان بۆ ئیوہ ناردۆتە خواری باسی ئیوہیشی تیداہە (بییان بلی) ئاخۆ ئەقل و ئاوەزتان دەخەنە كار و ئایا بێر ناكەنەوہ چیتانە كەوا تیناگەن ﴿۱۰﴾

شار و ئاوەدانیمان که (خەلکە کە) سته مکار بوون تیکشکاندن و ویرانمان کردن و دواى ئەوان هۆزى دیکه مان ئافراند و له جیى ئەوانمان دامەزراند (قَصَم: توند شکاندن و ورد کردن) ﴿١١﴾ جا کاتى که مهترسى عەزابى ئیمه یان ههست کرد له ناکاو له دەسى هەلاتن! ﴿١٢﴾ هەلمه یهه و بگه پینه وه سهه گوزهرانتان بۆ نپو خانوو و مال و حالتان، به لکوو پرسىارتان لى بکرى ﴿١٣﴾ وتیان: وای بۆ ئیمه، به راستى ئیمه سته مکار بووین ﴿١٤﴾ جا ویردى زمانیان ههه ته مه بوو (مال و ویران خوین) تا وهک ساقه تهى دروینه کراو ویشک و بیده نگمان کردن ﴿١٥﴾ ئاسمان و زهوى و تهوى له نپوان تهواندايه بۆ که مه و به فپرو خهلقمان نه کردوون ﴿١٦﴾ (به فهرزى مه حال) ته گهه بمانویستبا له یستۆک و ئامرازى که مه و که مه ییک بۆ خویمان هه لپۆترین، هه رلاى خویمان شتیکی و امان هه لده بژارد که شیاوی ئیمه بی، ته گهه نه نجامدهرى ته وه بواین ههه ده مانکرد ﴿١٧﴾ به لکوو ئیمه ههق ته کوتین به سهه باتل (پروپوچ) دا تا (باتل) له ناو دهبا، (یا نه خیر؛ راستى به رهو ناحق ده هاوین هه تا تیکی بشکینیت و له بهین بچى جا له ناکاو باتل له ناو دهچى، وای بۆ ئپوه له په سنى که بۆ خوا و له تارىفى که (بۆ بى ئامانجى جیهان) ده یکهه ﴿١٨﴾ بۆ ته وه، تهوى له ئاسمانه کان و زه ویدايه، تهوانه یش که لای خان، هیچ کاتى له عیبادهت کردنى ته ودا خو به زل دانانین و قه تیش ماندوو و فلیش نابن ﴿١٩﴾ شهو و رۆژ په سنى پاکى و بى خهوشى خوا ده کههه و سست و ماندووش نابن ﴿٢٠﴾ نایا تهوانه خوايانیکیان له زهوى (بۆ خوین) دهس کههه ته وه که تهوانه (مردوو) ده ژیننه وه و زیندوو ده که نه وه؟ ﴿٢١﴾ ته گهه له ئاسمان و زهوى خوايانى غهبرى (الله) هه بووانه، سهروشتى جیهان و ئاسمان و زهوى ههه ردوکیان تیک ده چوون، جا پاک و بى خهوشه خواى په رهه رینه رى (عه رش) تهخت له په سنى که تهوانه ده یکهه ﴿٢٢﴾ له کارى که ده یکا ناپرسى (و په خنهى لى ناکیردرى)، له کارى تهوان ده پرسى (و په خنه) ده گیردرى ﴿٢٣﴾ نایا تهوانه بیجکه له خوا شت که لیان هه لپۆاردوو؟ بلئ: به لگه تان بیننه وه، ته مه قسه ی تهو که سانه یه که له کهل منن (و له من فپو بوون) و قسه ی که سانیکه (پهغه مبه راتیکه) که بهر له من هه بوون، به لام زۆره ی تهوانه ههق نازانن، جا له بهر ته مه (له ههق) روو سوورینه رن ﴿٢٤﴾

ئیمە بەر لە تۆ هیچ پیغەمبەرێکمان نەناردوو، مەگەر ئەوێ که پیمان راگەیانندوون که بیجگە لە من خوایی دیکە نییە، جا که وایە تەنیا من بپەرەستن ﴿٢٥﴾ ئەوانە وتیان: خوای بەخشەر مندالی بۆ خۆی هەلبژاردوو (که مەلائیکەن)! (خوا) پاک و بێخەوشە (لەم عەیب و کەموکوورپییانە)، بەلکوو ئەوانە (مەلائیکە) بەندە شیاو (یخوا)ن ﴿٢٦﴾ لە پیش قسە ی خوا ناکەون، بە فرمانی خوا عەمەل دەکەن ﴿٢٧﴾ (خوا) کردەوی ئەمڕۆ و داھاتوی ئەوانە دەزانن، هەرکەسێ خوا خۆی لێی رازی نەبێ، کەس ناتوانن تکای بۆ بکا، ئەوان (مەلائیکە) لە ترسی ئەو لە ترسدان ﴿٢٨﴾ هەرکەس لەوانە بلێ: منیش خوادایەکم (خودایی ترم) بیجگە لە خوا، بە جەھەندەم سزای ئەدەین، نا بەم جۆرە سزای (خوانەناسان) ستەمکاران ئەدەین ﴿٢٩﴾ تاخۆ خوانەناسان ئەمەیان نەزانن؟ که تاسمانەکان و زەوی پیکەوێ لکابوون، جا ئیمە ئەوانمان لە یەکتەر جیا کردوو؟ زیندەوێتیکمان لە ئاو گوورواندوو و وایشمان کردوو تا بە ئاو بژین، جا ئایا (ئیستاش) برۆا ناهینن ﴿٣٠﴾ لە زەویدا کیوگەلی مەحکەم و پتەومان دانا تا بەوان ئۆقرە بگری (و نەلەرزێ)، لەو (زەوی)دا دۆل و دەرە و رێکاگەلمان سازدا تا شارەزا بن ﴿٣١﴾ تاسمان (کەش و هەوای زەوی)مان کردە میچیکێ پارێزەرایی پتەو، بەلام ئەوان رۆسوورپینەر بوون لە نیشانەکانی ئیمە ﴿٣٢﴾ ئەو (خوا) زاتیکی کە شەو و رۆژ و تەبەق و گۆی خۆر و مانگی ئافراندوو کە هەریە کە لەوان لە مەداریکدا (بە دەوری خۆیان) دەخولینەوێ ﴿٣٣﴾ ئیمە بۆ هیچ ئینسانیک بەر لە تۆ ژیانی هەمیشە ییمان دانەناو (بەلام ئەوان کە چاوەروانی مردنی تۆن)، جا ئایا ئەگەر تۆ بمری، بۆ ئەوان ژیانی هەمیشەیی دەبێ؟ ﴿٣٤﴾ هەر ئینسانیک تامی مەرگ دەچێژێ، ئیمە بە راگەیانندی خراپە و چاکە ئیوێ تاقی دەکەینەوێ و سەرئەنجام دەگەرینەوێ بۆ لای ئیمە ﴿٣٥﴾

هەر وهختی خوانەناسەکان تۆ دەبینن، گەپ و گالتهی خۆیان دەخەنە سەر تۆ (و دەلێن) ئایا ئەمە ئەو کەسە یە کە قسە لە (بت و) خوایانی ئیو دەکا؟ کەچی خۆشیان لە یادی خوای بەخشەر حاشا دەکەن ﴿۳۶﴾ (بەلێ) ئینسان لە تالووکە و لە پەلە دروس بوو و بەدی هاتوو، هەربینا بەم زووانە نیشانەکانی خۆمتان لەناکا و نیشان دا، جا (کەوابوو) تالووکەم لێمە کەن ﴿۳۷﴾ ئەگەر ئەو خوانەناسانە، بیانزانیا کاتێ کە ناتوانن بلیسە ی ئاگر لە پوخسار و دەم و چا و لە پشتی خۆیان دوور بکەنەو و لە لایەن هیچ کەسیکەو یارمەتیش نادرین (نە وایان دەکرد و نە ئەوەندە لەبابەت رۆژی بەرپیدا تالووکەیان دەکرد) ﴿۳۹﴾ بەلکوو ئەم سزادانی ئیلاهیە، لەناکا و دەیانگاتێ و تووشی واقورمان و گێژ و مەنگ و مات و دامایان دەکا، جا (بە) جووێکی (وا) ناتوانن بەرپەچی بدەنەو و مۆلەتیشیان نادریتێ ﴿۴۰﴾ وە بە هەقیقەت پیغەمبەرانێ بەر لە تۆیش گالتهیان پێ کراو جا سەرئەنجام ئەوێ (لە عەزابی ئیلاهی) بە گالتهیان داتەنا، داوینێ گالته کەرەکانی گرت ﴿۴۱﴾ بلی: چ کەسێ ئیوێ لە جەرگە ی شەو و رۆژدا (لە سزادانی) خوای دلّوا رادەگرێ و دەپیارێزی؟ بەلام ئەو خوانەناسانە لە یادی پەرورێنەریان پوو سوورپێنەرن ﴿۴۲﴾ ئایا بۆ ئەوانە خوایانییک هەیه کە ئەتوانن لە بەرامبەر ئیمەدا بەرگریان لێ بکەن؟ (ئەم خوا دەسکردانە) ناتوانن یارمەتی خۆیان بدەن و نە لە لایەن ئیمەو یارمەتی ئەدرین ﴿۴۳﴾ بەلکوو ئیمە نێعمەتمان بە ئەوان و باووباپیرانیان داوێ تا تەمەنی زۆریان پەیا کرد (و لە خۆ دەرچوون و باغر بوون و ملیان بادا)، جا ئایا نابینن و تیناگەن کە ئیمە لە هەموو شوینێ زەوی (خەلکە کە ی) کەم دەکەینەو، جا ئایا ئەوان زالن (یا) ئیمە؟ ﴿۴۴﴾

بَلِّ: من تەنیا بەو فەرمانەیی بۆم هاتوووە ئیوە بێدار و وشیار دەکەمەووە و دەتانتەرسینم، بەلام بانگ بە گوێی کەراندە و ترساندنیا کەلکی نییە و نابێ ﴿٤٥﴾ ئەگەر کەمترین تازاری پەرورەینەرت بەوانە بگا و وە لەشیان کەوێ دەلین: وای بەراستی ئیمە هەموومان سەتەمکار بووین ﴿٤٦﴾ ئیمە تەرازووی هەلسەنگاندنی عەدڵ و داد بۆ رۆژی قیامت دادەنێین، جا لە هیچ کەس کەمترین سەتەمی ناکرێ، تەنانت ئەگەر بە ئەندازەی سەنگی دانەیهک لە خەردەل (نالتە) (کاری چاک یا خراب) هەبێ، ئیمە ئەو هازر دەکەین و بۆمان بەسە کە هەر خۆمان پێی رابگەین؛ حساب کەر بین ﴿٤٧﴾ بە موسا و هاروون فورقانمان دا (کە جیاکەرەوێ هەق لە باتلە) و پروونکەرەو و پەندە و هۆی و بێرەینانەوێهێ بۆ خۆپاریزەران ﴿٤٨﴾ ئەو کەسانە کە لە نەینیدا لە پەرورەینەریان دەترسن و ترسیان لە رۆژی بەریش هەیه ﴿٤٩﴾ ئەمە (قورئان) ئامۆژگاریکی پێ خێر و بەرە کەتە کە ناردوو، جا ئایا ئیوە مونکیری ئەوین؟! ﴿٥٠﴾ ئیمە لەبەر هۆی پێگەیشتن و رینۆینمان بە ئیبراھیم دابوو و لە (شیاوی) ئەو ئاکادار بووین ﴿٥١﴾ ئەو دەمە کە بە (نازەری) باوکی و بە هۆزی خۆی و ت: ئەم (کۆتەل) و پەیکەر و هەیکەل) و بۆکلە (بێ گیانانە) کە دەیانپەرستن چن؟! ﴿٥٢﴾ وتیان: باووباپیرانی خۆمانمان دی کە عیبادەتیا بۆ دەکردن؟! ﴿٥٣﴾ وتی: بە هەقیقەت ئیوە و باووباپیرانتان لە گومراپییەکی ئاشکرادان ﴿٥٤﴾ وتیان: ئایا تۆ هەقت بۆ هیناویین یا گالتەمان پێ دەکەیت؟! ﴿٥٥﴾ وتی: (هەقم هیناوە) پەرورەینەری ئیوە هەمان پەرورەینەری ئاسمانەکان و زەویە کە ئەوانەیی بەدی هیناوە، من لەسەر ئەوانە لە ریزی شاہەدانم ﴿٥٦﴾ سویند بە خوا دواي پشت تیکردنتان، بۆ لە نیو بردنی بتە کانتان دەبێ گەریان تێ نالتینم و چارەیان بکەم، خۆ ئیو هەر خەریکی تەشەقەلە و توشقەلەن ﴿٥٧﴾

سه‌رئه‌نجام هه‌موو ئه‌وانه‌ی - بته‌ زله‌ که‌یان نه‌بێ - ورد کرد به‌سه‌ر یه‌ کدا تا به‌ لکوو بگه‌رپینه‌وه لای ئه‌و (ئیب‌راهیم و ئه‌ویش هه‌قیقه‌تیان پێ بلێ یا له‌ دینی خۆیان بگه‌رپینه‌وه سه‌ر دینی ئیب‌راهیم) «٥٨» وتیان: چ‌که‌سێ وای له‌ خوایانی (بته‌کانی) ئیمه‌ کردووه، به‌راستی ئه‌و له‌ سته‌مکارانه (و ئه‌بێ سزا بدرێ) «٥٩» (تاقمێ) وتیان: بیستمان لاویک له‌ (خرابی) بته‌کاندا قسه‌ی ده‌کرد که‌ ئیب‌راهیمیان پێ‌ده‌وت «٦٠» (ده‌سته‌بێ) وتیان: بیهێننه‌وه به‌رچاوی خه‌لک، به‌ لکوو (ئه‌وانه‌ی ده‌یناسن) شایه‌دی له‌سه‌ر بده‌ن! «٦١» (کاتێ ئیب‌راهیمیان هێنا) وتیان: ئایا تو ئه‌م کاره‌ت له‌ ته‌ک خوایانی ئیمه‌دا کردووه ئه‌ی ئیب‌راهیم؟! «٦٢» وتی: (نا) به‌ لکوو زله‌ که‌یان ئه‌م کاره‌ی کردووه! جا له‌وان (له‌ بته‌ شکاوه‌کان) پیرسن، ئه‌گه‌ر قسه‌ ده‌که‌ن!! «٦٣» جا ئه‌وانه‌ (بت‌په‌رستان) گه‌رانه‌وه لای وێژدانی خۆیان و (خۆ به‌ خۆ) وتیان: به‌راستی ئیوه سته‌مکارن «٦٤» ئه‌وسا سه‌ریان شوێر کرده‌وه (و وتیان): تو که‌ ده‌زانی ئه‌وانه‌ قسه‌ ناکه‌ن! «٦٥» (ئیب‌راهیم) وتی: جا ئایا بێجگه‌ له‌ خوا شتی ده‌په‌رستن که‌ نه‌ که‌مترین سوودپێکتان پێ ده‌گه‌یینێ و نه‌ زیانکیشتان لێ‌ئه‌دا (که‌ چاوتان له‌ سوودی بێ یا له‌ زبانی بترسن) «٦٦» وای و ئۆف بو ئیوه، بێزار بوم و بێزم هه‌ستا له‌وه‌ی که‌ بێجگه‌ له‌ خوا عیباده‌تی بو ده‌که‌ن، ئایا ئاوه‌زتان ناخه‌نه‌ کار «٦٧» (هاواریان کرد و) وتیان: بیسووتینن و یارمه‌تی خوایانی خۆتان بده‌ن، ئه‌گه‌ر کاریکتان له‌ ده‌س دێ؟! «٦٨» (سه‌رئه‌نجام خستیان نه‌یو ئاگر، به‌لام ئیمه‌) و تمان: ئه‌ی ئاگر! له‌به‌ر ئیب‌راهیم سارد و بێوه‌ی به‌ «٦٩» ئه‌وانه‌ ده‌یانویست ته‌شقه‌له‌یه‌ک به‌ ئیب‌راهیم بکه‌ن و له‌ نیوی‌به‌رن، به‌لام ئیمه‌ ئه‌وانمان کرده‌ زیان لێ‌که‌وتوو ترینی خه‌لک «٧٠» ئه‌و (ئیب‌راهیم) و لووتمان پزگار کرد (و ناردمانه‌) سه‌رزه‌وییه‌کی وه‌ها (واتا شام) بو هه‌موو جیهانیانمان پێ‌پیت کرد و به‌ره‌که‌تمان تی‌خست «٧١» ئیسحاقمان پێ‌دا و یه‌عقوب (یشمان) به‌ زیاده‌به‌ش یا (به‌ ناوی نه‌وه) پێ به‌خشی و هه‌موویانم کرده‌ مێرخاس و پیاو چاک، (خوا به‌ ئیب‌راهیم له‌ هاجه‌ر، ئیسماعیل و له‌ سارا ئیسحاق و پیاوچاک و یه‌عقوبی به‌ بێ دوعا کردن به‌ زیاده‌به‌ش یا به‌ (نه‌وه) پێ‌داوه ته‌فسیری ئه‌بوسعود عیبادی کورد: العقل السليم الى مزایا الكتاب الکریم (شه‌پۆل) «٧٢»

ئەوانمان کردە پێشەوا کہ بە فرمانی ئیمە (خەلکیان) پینوینی دەکرد و ئەجمامی کاری چاک و نوێژ کردن و زەکات دانمان پێ راگەیاندن، تەنیا بۆ ئیمەیان عیبادەت دەکرد ﴿٧٣﴾ بە لووتیش فرمان (پێغەمبەری) و زانستمان پێ دا و لە شارێکی وا (بابل) کہ بێ ناموسی دەکرا رزگارمان کرد، (چونکہ خەلکی بابل) کۆمەڵیکی بەدەفەر و خراپ بوون ﴿٧٤﴾ ئەومان خستە بەر بەزەیی خۆمان، (چونکہ) بەراستی ئەو لە مێرچاکان بوو ﴿٧٥﴾ (بێنەوہ بیر) نوح کاتێ کہ لە بەرا (بەر لە ئیبراھیم و لووت) هاواری (لە خواي خۆی) کرد، جا ئیمەش وەلاممان داہوہ و ئەو و خاوەنخێزانی ئەومان لە غەم و خەفەتی گەورە رزگار کرد ﴿٧٦﴾ ئەومان لە (بەرامبەر) هۆزی کہ نیشانەکانی ئیمەیان بە درۆ خستبووہ یارمەتی دا، چونکہ ئەوانە هۆزیکی بەدەفەر بوون، جا هەموویانمان نوقم کرد تا لە نیو ئاو خنکان ﴿٧٧﴾ داود و سولەیمان (بێنەوہ بیر و باسیکیان بکە) کاتێ کہ لەبابەت کشت کالێکەوہ کہ پەزی هۆزیک بە شەوا پێی وەر بوون و بە کۆمەڵ تێیدا لەوہ را بوون (و زیانیان پێ گەیاندبوو) داوہرییان دەکرد (داود وتی: ئەبێ پەزەکان لە باتی زیانی کشت و کالە کہ بدرێ بە خاوەن زەراعەتە کہ)، ئیمە شاہەدی داوہری کردنی ئەوان بووین ﴿٧٨﴾ جا ئیمە ئەوہ (داوہری باشتەر) مان بە سولەیمان فیر کرد (سولەیمان وتی: ئەبێ پەزەکان بدرێ بە خاوەن کشت و کالە کان تا لە بەروبوو و شیر و خورییەکانیان کەلک وەر بگرێ و بەروبووی کشت و کالە کہش بدرێ بە خاوەن پەزەکان)، بە هەریە کہ لەو دووانە داوہری و زانستمان پێ دان، کێوہ کان و بالەندەمان بۆ داود رام کرد کہ لە گەل ئەودا پەسنی پاکی خوا بکەن و ئیمە توانامان بۆ ئەنجام دانی ئەم کارانە هەبە ﴿٧٩﴾ داودمان بۆ ئێوہ فیری دروست کردنی زری کرد تا ئێوہ لە جەنگدا بپاریژێ، جا ئایا شوکری (ئەم نەعمەتانە ی خوا) بە جی دینن؟! ﴿٨٠﴾ بای توندمان کردە فرمانبەری سولەیمان کہ بە فرمانی ئەو بپراتە ئەززی کہ ئەویمان پێ پیت و بەرە کەت کردبوو، ئیمە ئاگامان لە هەموو شتییک هەبوو ﴿٨١﴾

(دەستەيىن) لە شەيتانە كانىشمان رامى ئەو (سولەيمان) كرد كه بۆ سولەيمان (لە زەرباكاندا) مەلەوانىيان دەكرد و بىجگە لەوە كارى دىكەشيان بۆ ئەو ئەنجام ئەدا، ئىمەيش پارىزەرى ئەوانىن ﴿۸۲﴾ ئەيووب (بىنەوە بىر) كاتى كه هاوارى بۆ خواى خۆى برد (و عەرزى كرد): نەخۆشى و چارەپەشى رووى تى كەردووم و تۆ دۆقانتىرینی دۆقانىنى ﴿۸۳﴾ نزا و پارانەوہى ئەومان وەلام داہەوہ و ئازارمان لەسەر لا برد و خىزانە كەيمان پىداوہ و ھىندەى تىرش و پىراى ئەوان. بەزەيى بى لە ئىمەوہ و پەند و وەبىر ھىنەوہيش بى بۆ عىبادەتكەران ﴿۸۴﴾ ئىسماعیل و ئىدرىس و زەلكيفل (بىشر) بىنەوہ بىر، ھەموويان لە خۆراگران و تابشت ھىنەران بوون ﴿۸۵﴾ ئەوانمان خستە بەر بەزەيى خۆمان (چونكە) بەراستى ئەوان لە چاكان بوون ﴿۸۶﴾ زەننون (يونوس بىنەوہ بىر) لەو دەمەى كه بە توورەيى (لە نىو ھۆزەكەى) رۆيى، واى دەزانى كه تەنگەتاوى ناكەين (بەلام كەوتە نىو دەمى نەھەنگ)، لە نىو ئەو تارىكايىيەدا هاوارى كرد ئەى خوا! بىجگە لە تۆ خوايى دىكە نىيە، پاكى و بىخەوشى بۆ تۆيە، بەراستى من لە ستەمكارانم ﴿۸۷﴾ جا ئىمە نزا و دوعاى ئەومان وەلام داہەوہ و لەو غەمە پرزگارمان كرد، ھەرواش برواداران رزگار دەكەين ﴿۸۸﴾ زەكەريا (بىنەوہ بىر) لەو دەمەيدا كه هاوارى لە خواى خۆى كرد (و عەرزى كرد): ئەى پەرورەتئىنەرم! بە تەنيا بەجىم مەيىلە (و رۆلەيەكم بەدەرى)، تۆ: باشتىرینی مىراتگرانى ﴿۸۹﴾ جا ئىمە نزا و دوعاى ئەومان وەلام داہەوہ و يەحيامان پى بەخشى و ژنەكەيشيمان بۆ چاك كەردەوہ، (چونكە) بەراستى ئەوان لە چاكە (و چاكە كردنا) بەپەلە بوون و تالووكەيان دەكرد و بە ھەويا و بە ترسەوہ هاواريان لە ئىمە دەكرد و بۆ ئىمە مل كەچ و خۆ بەكەم زان بوون ﴿۹۰﴾

(بینهوه بیر) ئەو پیرهک و ژنه (مه‌ریه‌می کچی عیمران) که داویتی خۆی پاک ڤاگرت و پاراستی، جا ئیمه له رۆحی خۆمانه‌وه فوومان پێداکرد و ئەو و کورپه‌که (مه‌سیح)ی ئەومان به نیشانه‌یه‌کی گه‌وره بو جیهانیان دانا ﴿۹۱﴾ ئەمه ئایینی ئیوه‌یه و یه‌ک ئایینه (پیتغه‌مبه‌رانی) که باسمان کردن هه‌موو خوایان به یه‌ک زانیوه) و دیاره من په‌روه‌رینه‌رتانم، ئەبێ بمپه‌رستن ﴿۹۲﴾ (ده‌سته‌یی له په‌یره‌وانی بێ ناگا) کاری خۆیان له ئیو خۆیاندا پچر پچر کرد و جیاوازیان سازدا، (به‌لام سه‌رته‌نجام) هه‌موو بۆ لای ئیمه ده‌که‌رینه‌وه ﴿۹۳﴾ جا هه‌رکه‌س کاریکی چاک بکا و بروایشی هه‌بێ، تیکۆشانی ئەو ون نابێ، ئیمه (کرده‌وه‌ی) بۆ ده‌نوسین (تا موو به موو پاداش بدریته‌وه) ﴿۹۴﴾ که‌رانه‌وه بۆ خه‌لکی گوندیک که له‌ناومان بردوون ناره‌وايه و جاریکی تر ناگه‌رینه‌وه ﴿۹۵﴾ تا ئەو ده‌مه‌ی که (رینگا بۆ) یه‌ئجوج و مه‌ئجوج بکریته‌وه، ئەوانه له هه‌ر به‌رزاییه‌که‌وه به‌تالوکه و به‌له‌ز بینه ده‌ری (حذب: به‌رزایی) ﴿۹۶﴾ به‌لئینی هه‌ق (هاتنی قیامه‌ت) نیزیکی بۆته‌وه، جا له‌و کاته‌دا چاوی خوانه‌ناسان له ترسا (مۆله‌ق ده‌بن و) له گه‌ران ده‌که‌ون (و ئەلین: وای بۆ ئیمه که به هه‌قیقه‌ت ئیمه له‌مه بێ ناگا و غافل بووین، به‌لکوو ئیمه سته‌مکار بووین) ﴿۹۷﴾ به‌راستی ئیوه و ئەوه‌ی بێجگه له خوا که ده‌تانپه‌رست، ده‌بنه ده‌وه‌ن؛ ده‌سته‌چیله، ئیزنگ و داری سووته‌مه‌نی دۆژه‌هه، و ئیوه ده‌چنه ئیوی (حصب: ده‌وه‌نی که فری ئه‌دریته ناو ته‌نوور) ﴿۹۸﴾ ئەگه‌ر ئەوانه (به‌ته‌کان) خوا بووايه‌ن قه‌ت نه‌ده‌چوونه ئیو ئاکر (ی دۆژه‌هه)، هه‌موو بت و بت‌په‌رستان له‌ویدا قه‌تیسن ﴿۹۹﴾ له‌ویدا هه‌نسکان ده‌ده‌ن و ئەوانه له‌ویدا (شتی کله‌کلی دۆژه‌هه‌ نابیسن)، نابیسن (ده‌ردیان ئەوه‌نده زۆره، گوئیان له هیچ نابن) ﴿۱۰۰﴾ به‌راستی که‌سانی که به‌لئینی چاکمان له‌به‌را پێ دابوون، ئەوانه له‌وه (جه‌هنده‌م) دوور ڤاده‌گیردین ﴿۱۰۱﴾

ئەوانە (بروادارانى) چاك گۆيبان لە كۆپە و قرچە قرچى كۆى نىلدر اوى دۆژەھ نابل و ھەرچى ئارەزوويانە بۆ ھەتاھەتا ھەر ھەيانە (حسبس: قرچە قرچى دەستە چيلە سووتان) ﴿۱۰۲﴾ مەترسى گەورە ئەوان غەمگين ناکا، فریشتە دەچنە پيشوازيان (و دەلین: ئەمە ھەر ئەو رۆژەيە كە بەلینتان پىچ درابوو ﴿۱۰۳﴾ رۆژى ئاسمان ھەلدە پىچين، ھەر وە کوو ھەلپچاندنى تۆمارى قاقەز بۆ نووسين، (لە پاشان) ھەر وە کوو ئافەرىنشان دەس پىچ کرد، دەيگيرينە وە، ئەمە بەلینكە كە ئەنجامدانى لەسەر ئىمەيە، بەراستى بە ئەنجاميشى دەگەيىنين (و جيهانى ھەستى دەپىچينە وە) (وعدا مفعول مطلقه بۆ وعد، چەن تەئكيد لەم رستەدا ھەيە: ۱- وعدا ۲- علينا ۳- أنا ۴- كئا ۵- فاعلين) تەفسىرى ئەبوسعود عيمادى كورد (شەپۆل) ﴿۱۰۴﴾ ئىمە لە زەبورددا كە لە پاش تەورات بوو، نووسيمان بەندەكانى چاكى من خىروپىرى كۆى زەوى بە ميرات دەبەن ﴿۱۰۵﴾ ديارە لەمانەدا (ھىمايە بۆ ئەو پەند و ئامۆژگارى و فەرمانەى كە لەم سوورپەيدان) بانگەوازى ھەيە بۆ كەلى خواپەرستان ﴿۱۰۶﴾ تۆمان ھەربۆيچ نارد تا دلئسۆز و چاكەيەك بى بۆ ھەموو جيهانيان ﴿۱۰۷﴾ بلى: تەنيا شتېك كە بۆ من دەبى، ئەمەيە كە (ئەو پەند و فەرمانانەى لەم سوورپەيدان) خوى ئىوہ تاقانەيە، ئايا ئىوہ دەيسەلمينن) ﴿۱۰۸﴾ ئەگەر روو بسوورپين، جا بلى: بە ھەمووتانم يەكسان راگەياند و نایشزانم ئايا ئەوہى بەلینتان پىچى دراوہ: (ئازارى خوا) لىتان نىزىكە يا دوورە؟! ﴿۱۰۹﴾ ھەرقسىكى بە ئاشكرا بيدركينن يا بيشارنەوہ خوا دەيزانى (و ھىچ شتېكى لى ون نىيە) ﴿۱۱۰﴾ من نازانم، رەنگە ئەمە بۆ ئىوہ ئەزمونى بى و خوا بىھوى بۆ ماوہيەك لە ناز و نىعمەتدا بن ﴿۱۱۱﴾ (پىغەمبەر) فەرمووى: ئەى پەرورەينەر! بە ھەق داوہرى بکە (و ئەم خۆ قەفكەرانە سزا بدە)، پەرورەينەرى ئىمە (دلؤقان)ە، لە بەرامبەر ئەم قسە ناشياوانەى ئىوہدا يارمەتى لەو دەخوام ﴿۱۱۲﴾